

قصیر ابو عبد الرحمن الکردی

فہ رها دنا مہ

٧ ٧
پیروکہ شیعر

رہزا نووری پوور

چیرۆکە شیعی

سەردانە

« چیرۆکی فەرھادی سەردەم »

لە نووسین و ھونینەوێ

رەزا نووری پوور

سرشناسه: نوری پور، رضا، ۱۳۵۷ -

عنوان و نام قراردادی: فهادنامه: شعر گُردی / رضا نوری پور.

مشخصات نشر: سنندج، ناشر: آراس، ۱۳۸۸.

مشخصات ظاهری: ۱۰۲ ص.

عنوان گُردی: فهادنامه: چیرۆكه شیعر

یادداشت: عنوان: چیرۆكه فهادی سه‌رده‌م - موضوع: شعر کردی - قرن ۱۴ -

رده‌بندی کنگره: ۹ف۷۴۳/ن۷۴۳/۳۲۵۶ PIR / ۱۳۸۸ - رده‌بندی دیویی: ۹/۲۱۸۸

شماره کتابشناسی ملی: ۶۵۰۴۶۷۱

چیرۆكه شیعر

فهادنامه

ره‌زا نووری پوور

ناشر: آراس

تیراژ: ۱۵۰۰ نسخه - چاپ اول - زمستان ۱۳۸۸ - سنندج

پیتچن و په‌راویز‌گه‌ر: راشد نه‌سیری

ته‌رحی رووبه‌رگ: لوقمان که‌ریمی

سیامه‌شق: شیر‌کو مه‌له‌کی

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۶۲۰-۶۷-۲

بها: ۱۵۰۰۰ ریال

ناوه‌ندی بِلّاو کردنه‌وه: پاساژ عیززه‌تی - بِلّاو‌گه‌ی کتییی ئیمام غه‌زالی

تلفکس: ۰۸۷۱ - ۲۲۵۶۱۰۰

مافی له چاپ دانه‌وه‌ی بو نووسه‌ر پارێزراوه

پیشکەش بەو شیرینه‌ی

ئێلھامی شیعری کردم

سكالا

پیشه کی

سلاو بو توئی خوینه‌ری به‌رپز و هیژا

من شاعیرنه‌بووم یان تا ئه‌و راده‌یه‌ی نه‌بووم زاتی وام هه‌بیّت بویرم
کۆمه‌لیک نووسینی هونراوه‌ییم له ژیر ناوی شیعردا بלאو بکه‌مه‌وه، به‌لام
خه‌مه‌کانم، خه‌مه‌تا که‌که‌سیه‌کانم زوریان لی کردم خو له‌قه‌ره‌ی
شیعردهم، هه‌ر وه‌ک خه‌مه‌کانی به‌کۆمه‌ل و بو کۆمه‌ل زوریان لی
کردم ده‌س بده‌مه‌نووسین و روژنامه‌گه‌ری ... ئیتر با به‌هستی چی بوو
چۆن بوو لێ هه‌لاتم سه‌رم به‌مالیدا نه‌کرده‌وه.

جاری وا هدیّه خوشت نازانی چوَن و له کوپوه بوه لیره دا وه ستاوی که
 ئیستا هیت، زور جار نه خواراو ریواری ریگه یه ک بویت که
 روژیک به بیرشت دا تینه په ریوه. نه مه له وتهی فولک و قسه ی سهر
 زاره کی خه لکی پیی ئه لاین قسمه ت یان ناویان وا لیناوه. جا منیش با به
 قسمه تی بزائم چوَن ده ستم دایه شیعر نووسین.

هر چهن من کوليجی زمان و نه ده بم ته واو کرده، به لام هیچکات نه و
 بویری و زاته م له خودا نه ده دی هه لکومه سهر کاریکی وا وه ک
 هوینه وه، نه خواره لا روژیک له روژانیش بمهه وی کو مه لی شیعر وه ک
 نامیلکه ییک بلاو بکه مه وه.

نووسه رییک و توویه تی نه ده ب زان و رخنه گر وه کوو خواچه ی
 حه ره مسه رایه که نه زانی نه بی چ بکات به لام هیچی له ده س نایه.
 وه رگرتنی تکنیکه کانی چوَن نووسین و چی نووسین تو ناکهن به
 شاعیر یان نووسه هر وه ک چوَن نه زانینشیان ریگرت نابن بو نه م
 مه به سته.

هه رنه مه وای کرده هندی هه ست ناسک و دلته ری لیزانی خاوه ن
 هه ست خو بهاوینه نه م رووباره وه و چاکیش مه له بکه ن، له هه مان
 کاتیشدا دیواری شیعر له هه موو دیواریکیش نرم و ته سکر بکاته وه که

هه ركه سيك ريگه بداته خوږى هه ر دلى تهنگ بوو دلته نكيه كاني
بنووسى و ناويان لى بنى شيعر.

زور خوږم به نووسين و خوږيندنه وه مان دوو ته كرد، ته منووسى به لام
نهمده ويرا بهونم و بهونمه وه. له راستيشدا نووسين ئاسانتره تا هونينه وه،
ته گه ر بته وى به راستى نووسينه كه ت تامى شيعر بدا.

وه ك له سه ره تا نووسيم خه مه تا كه كه سيه كانم كزه يكيان له دل كردم
كه ناخواسته منيان هاويشته ناو دونيائى شيعره وه.

رهنگه سه ير بيت شهو بخه وى و به ياني له قه راغى جيگه كه تدا به خه تى
خوت شيعر يكت نووسيوه و خوشت به باشى له بيرت نايى كه ئهم
شيعره ت چون نووسيوه. رهنگه لاي هه ندى كه س ئهم چه شنه جوړيكي
زور رو مانتيكي بيت يا خو له درو كردن نزيك بكاته وه. به لام روو
راستم له وهيدا كه بليم گرو گالى شيعرى من ده سپيكيكى واي هه بوه،
كه ئيستاش به تاسه وهم جاريكي تر بتوانم له دونيائى بيدارى دا شتيكي
وا بنووسمه وه. ته نيا ته وهى كه له بيرم ماوه، له بيرم دى شهو به ده مى
هه نيسكه وه شتگه ليكم نووسى كه زور لى ئينه فكرم له مه زياتر هيچم
به بيردا نايى. هه ر ته وه و دوا به دواش كزه و كسپه و داخى روژانه م له و
ماوه يه دا و روژانى دواتر هانياندام خوږم بهاو يمه داو ينى شيعره وه به بى
ته وهى پيش زه مينه يه كى زه ينى له م كرده وه يه م له ميشكد ا بيت.

هه رچه ن له شیعرى خه واویم بیر ئه که مه وه له مه نزیکتر ئه بمه وه که
 ئیلهام له گه ل خووی تکنیکیش ئه هینی، به لام پویسته له پشدا
 پیش زه مینه ی تکنیکی له زه نینی شاعیره که دا هه بیت. تیکه لبوونی ئیلهام
 و تامی هه ست و ئی حساس و تکنیک ئه بنه ئه وه ی رخنه گران پی ئه لین
 شیعرى ناب.

من له ویزه ی ئه وه دا نیم که بلیم شیعرى من دیته ئه م خانه وه، به لام
 ئیستاش که ئیستایه بنه مای فیکری و تکنیکی ئه وانیه شیعرم ناو
 لیناوه به ده وری یه که میان دا ده خو لینه وه ئه خوازن بالای خو یان به بالای
 ئه و بگه یینن.

چیرۆکی ده سپیکی شیعرى من شتیک بوو به م ئاسانیه و ئاساییه. به لام با
 خۆم بیزانم ئه و شه وه چم به سه رهات و چهن برک و ژانم کرد تا
 یه که م شیعرى که من خل بکاته وه به ره و ئه م مه به سته، هاته نووسین.
 چما بو م له وتن نایه.

فه ره ادنامه هه ر ئه و چیرۆکه یه که باس له شه وان و روژانی بی ده ره تانی
 و دلته نگى و ناشادی وره نجه روپی و به ده گمه ن خو شحالی و خو ش
 وه ختیم ئه کات.

لام وایه روّحی فەرهاد هه‌موو جاری ته‌ناسوخ ئە کاته گیانی‌که‌وه و
دیسانه‌وه سەر هه‌لده‌داته‌وه و ئەمجاریش حلوولی کردو ته‌جه‌سته‌ی
فەرهادی ناو چیرۆکه‌ شیعری فەرهادنامه.

بو ناوێرم ئیدیعاً بکەم فەرهادی سەردەم منم، نازانم! ئە گەرچی ئەمەم
بە راشکاوێه له ناو شیعره‌که‌دا و له به‌شی "گری پووچکه" دا هیناو ته‌وه
و گیانی خوّم له‌ گه‌ل گیانی فەرهاددا وا گرێداوه‌ بو ت لیک نادریته‌وه
ئه‌وه "فەرهاد" یان "ره‌زا" یه‌!

به‌ هه‌رحال فەرهادنامه به‌ شیوه‌ییکی گشتی خه‌منامه‌ی فەرهادی
سەردەمه‌. فەرهادیک که‌ دێته‌وه و له‌ عه‌شقی باوی روژیدا ئە تلێته‌وه و
قولێنگی بیستوونیکی سەردەمیش دینیته‌ کایه‌وه و له‌ کزه‌ی عه‌شقی
شیرینی سەردەمدا خو ئە‌ گه‌وزینی و چرووی یادی شیرین له‌ ناو دلدا
ئه‌روینی.

فەرهادی سەردەم ته‌نیا کاری دلدا‌ری نه‌یه. هه‌زار وته‌نی کاری زووره‌ و
له‌ زوړیک له‌ که‌ل و قوژبه‌کان سەر ئە‌ کیشی و پرسیار ئە‌ کات و
ئه‌دوی.

عه‌شقی سەردەم فیری فەرهادی سەردەم ئە‌ کات بو عه‌شقی خو‌ی
بنه‌مایکی ئایدو لوژیک دارپێژی و ره‌نگه‌ پیغه‌مبه‌ره‌ که‌شی هه‌ر بو خو‌ی

يٽ. ٺه گهرجي جي و شويني خه ياميسم و شيخي سه نعان و ته مي
وانه کاني مه هاتما گاندي و که ساني تريشي پيوه دياره.

من نازنم کاري کي باش ٺه که م يان نه، که ٺه م پيشه کيه له سهر ٺه م
چيرو که شيعره ٺه نووسم يان ٺه وه ي خه ريکم وه ک رخنه گريک
هه ندي لايه نه شاروه و ناشاروه کاني ٺه م به ناو شيعرانه ده ٺه خه م. به لام
له وه ي دلنيام دوني اي ٺه م فهرهاده ٺه وهنده پان و بهرينه ده شي به وه ي
ساله هاي سال شيعري شاعيريک خو ي به مه به ستي نواندني
فهرهاده ي تي فهرهاده ي سهرده م تهرخان بکات و بينو يني و بنو يني.

فهرهاده نامه کزه ي دلکيه ساده، ساکارو رووراست له گهل
خوينه ره که ي. مه گهر نه ٺه وه ي له ده مانيکدا فهرهاده نامه به دواي نواندن
و خوينه ره وه نه بوه و ته نيا سو ز يکي تاکه که سي بوه بو دامر کاندني
کول و کو و زاخاوي دهروونيک و ٺيتر هيچي تر.

ره چه له کي ٺه م چيرو که ٺه گهر ٺه وه بو پائيزي سالي ۸۰ ي هه تاوي و
هه تا ٺه مروش که ههر دريژه ي هه يه و بيگومان دوا به دواي ٺه مهش ههر
دريژه ي ٺه بي.

که ده ستم کرد به نووسيني يه که م دي ره کاني فهرهاده نامه ته نيا کزه ي يکي
دلداري و دلدانه وه بوو، تا هيدي هيدي چرو ي ٺه م بيرو که يه بالاي کرد
و فهرهاده بوو به چيرو کي فهرهاده ي سهرده م.

به بی^۷ ئه وهی له خه یالما بی^۷ روژیک^۷ فه ره ادا نامه بییت به دهفته ریکی
شیعر و بلاو بکریته وه.

به لکوو ته نیا هه نیسکیک بوو بو^۷ دامر کاندن و زاخاوی ده ردیکی پر
نازار.

هه ندیک^۷ له به شه کانی له کاتی دیتی دیمه نیک، هه ندیک^۷ له کاتی
پیاسه و بریکی له سه فهر و تاقمیکی له خه ودا و به عزیزکیش به دم
فرمیسک و گریان وه هاتنه ته نووسین.

جاری وابوه خو^۷م مولزه م به نووسینی شیعریک^۷ کرده که پشت ئه ستوور
به تکنیک و جوانکاریه ئه ده بیه کان بییت، جاری واش بوه نووسینه که
سه رچاوه ییکی ناخو^۷ناگای بوه خو^۷شم نه مزانیوه چو^۷ن بوه و له کو^۷یوه
هاتوه، وه ک^۷ ئه وهی ده روون ناسان پیی ئه ل^۷ین "جریان سیال ذهن".

ئه وهی راستیش بییت بو^۷ خو^۷م زو^۷رتر ئه وانه م لا په سه ندتره که له دونیای
بی^۷ ناگایی و ناخو^۷یه وه سه ری هه لداون. هه ر چه ن به جوانی دیاره له
زو^۷ر شویندا کیش و ئیقاعی شیعره که له سه ر کیشی خو^۷ی نه ماوه و بو^۷ته
هه ل^۷یک که باری ئه ده بی بوونی هه ر هه موو به شه ته واوه کانیش
دائه به زینی^۷.

به لام له پيدا نه چوونه وه يان توو شى هيچ مه ترسيك نه بووم و نابم له بهر
 نه وهى له يه كه مجاردا نه وهى هاتوه رووداو يكي روو راستانه ي زه ينى
 فهرهادانه يكي سهردهم بوه و له لاييكي تریشه وه وه كوو داييكي
 نه ده بى بو فهرهادنامه ي ليهاتوه. له ههر شوييكي فهرهاد له كهنه
 و كوسپ و ئيش و زاميكي روزانه يدا تلاوه ته وه، ئيتيريرى لاي شيعر و
 ميعر و تكنيك و كيش و جوانكارى نه ماوه و خوى دات به دهم شنه ي
 خه فه تيكي گيان پسینه وه و "ئيجگار سهرى لي شواوه".

رهنگه ههندي كه س جيا له وهى نووسيني ئهم پيشه كيه به باويكي نا باو
 له لايه ن منه وه وه ك خاوه نى ئهم شيعرانه بزنان، له هه مان كاتيشدا ئهم
 بوچوونه م وه ك پاسادانه وه ييك بده ن له قه لهم بو داپوشين و داشاردنى
 هه له نه ده بى و پيداويسته سهره كيه پيوسته كان بو به شيعر بوونى
 شيعريك. به لام من خوم له م رخنه يه مه عزوور نه زانم. من ناكيشى و بى
 تكنيكى وه ك تكنيكى فهرهاد پيناسه نه كه م. ئهم تاوانه، تاوانى من نيه.
 نه گهر تاوانيكيش بيت به تاوانيكي سهره روپايانه ي نازانم. چبكه م فهرهاد
 سهرى لي شواوه! بويه شيعريشى له ههندي شويندا له سهر كيشى

خوی نامینی و وه ک خاوه نه که ی بی سهر و شوین و بی هیوا خو به دار
و دیواری وشه دا ئه دن .

هه ندیک له دیره کان، فرمیسکیان له گهل خویان هیناوه و له گهل
هه ندی فرمیسکیش دا شیعیکی سهری هه لداوه .

فه ره ادا نامه چیر و کیکی نامولزه می شیعراویه له ئیش و ئازار و برک و
ژانی فه ره ادا ی سهر ده م. فه ره ادا خوی به هیچ سنووریک نابه سیته وه و
هیچ ته ونه جالجالوو که ییکیش به ده وری خویدا ناته ئیته وه . له م
روانگه وه سهره رو یه و بی یاسایانه، ته نیا خه ریکی ده ربرینی ئازاره کانه،
ئازاره کانی تاکه که سی و به کو مه ل، کلؤل و کو لیل .

جاری وا بوه له چله ی زستانیکی سارد دا له سهر شه قامیکی سه هول
به نددا، کزه ی عه شقیک تیکه لی توفی سهرما و زه مه ره ریر بوه و که
ده ستم له سهرمانا له گو ی نه ده کرد، که وتوو مه ته بیر نیگای ساردی
شیرینیکی ناشیرین و وتوو مه :

"له ساردی نیگات عه شقم له گو ناکات ."

جاری واش بوه قولی گریانیک شیعیکی لا نه زوک کردووم و نه وه ی
ده بوا ببوا یه به شیعیکی، به فرمیسک دامخه رجانده و له ناخودا

شِعرِیک یان به شِیکی تر له فەرهادنامه نه زووک کراوه و جوانه مه رگ
مراوه.

گهلو؟ نه گهر ته وه موو دهفته ره شِعره ی که له چاپ نه دري ئاوا
به ره مه می نه وهنده ئیش و نازاری خاوه نه که یان، نه ی له خوام داوایه
تومی شِعر له سهر گووی زه وی هه لگیری. له خوام داوایه شاعیری که
نه بی و نه مینی که دهفته ری شِیری که به ره مه می نه وهنده ژان و ئیش و
نازار بیت.

یاخوا کهس وه ک من نه که وی کوستی...
به گریان ه وه نه م دیرانه دینه نووسین، رهنگه روژیک له وتن و
نووسینان په شیمان بیه وه، به لام نه مه ش قسه ی رووراستی دل مه که به
دهم فرمیسکه وه دانه به زیته سهر په ره ی نه م پیشه کیه نا باوه.
فه رهادنامه لای من ئاوا بوه، بویه درو ناکه م له گه لئانا. مواخیزی
فه رهادنامه بم نه گهر ته نیا دهر دیکی دهر دی واقیعم نه بی و مواخیزی
خوینه ریشی بم نه گهر له هه ولدا بم شِیری که درواوی به م به خواردی
زه ین و میشکی ته نراو له هه ستی شِیر خوینی کدا.

مواخیزی شیرینیش بم ئە گەر تاقە دێرێکم وشە ی راستی دڵم نەبی^۷ و
 لافی عەشقی پێوە دیار بی^۷. ھانای بینایم قوتار بی^۷ و سوّمای چاوم با
 نەمینی^۷ ئە گەر فرمیسکیکم فرمیسکی درۆ و ریا و تەزویر بووبی^۷.

...

جاری وابووە بو^۷ ماوە ی چەن مانگ و تەنانت بو^۷ سالیش بوە لە
 شێعر چوومە تەو، بەلام ھەولم نەداوە خوّم بە زوّر بشێعرینم و
 دەسکردی و تەسەنوع بەاویمە ناو شێعرە کانمەو.

زوّر جارانیش ھیندە ئیش و دەرد و ئازار لە سەر دڵم بوە بە بار، نە
 توانای گریەم بوە و نە ھیزی نووسینیش خزاو تە میشک و زەین و
 پەنجەمەو.

فەرھادنامە لە ھەندی شوین شێعر نیە، شیوەن و رو^۷ رو^۷ و بالۆرە یە.
 ھەنێکی دەم گریانیکە و سۆزی سۆزە ی عارفانە و عاشقانە ی پیرە
 عاشقیکی دێرینە لە بەردەم تەکیە و خانەقای فیان و عەشق و دلداری.

فەرھادنامە چیرۆکی عەشقیکی ئەفسووناویە، کات ناناسی^۷ و بە دەم
 ھەموو دیمەنیکە ھەستەوەر و ئیحساسی دا چرو^۷ ئە کا و لە دلی

شاعیرِ یکی ناشاعیر دا په له قاڅه‌ی له دایک بوون و رابوونه‌وه و هه‌ندی
جاریش ئاویلکه و گیان هه‌لات و بچوونه‌وه ئه‌کات. بوون و نه‌بوون
فه‌لسه‌فه‌ی تایه‌تیا ن هه‌یه. که حه‌ز ئه‌کا نه‌بی^۶ بو^۷ ئه‌وه‌یه بمری^۸ و فه‌ره‌اد
ببوژی^۹ و بیته‌وه، که حه‌زیش ئه‌کات بی^{۱۰}، گرووی عه‌شق هو^{۱۱} کاریه‌تی و
مه‌رگی له بیر ئه‌چیه‌وه.

له راستیدا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، شیعر نیه. شیعر دارده‌ستی ده‌ربری
هه‌ست و نه‌ست و هه‌نيسکانه. شیعر ئه‌بیته ملوانکه و ئه‌ئامیزیه ئامیزی
قسه‌ی خو^{۱۲}شی خو^{۱۳}ش ویستن و دل‌داری. بیستونه‌کانی سه‌رده‌میش به
توون ئه‌سووتینن گه‌لای عومری هه‌رزه‌کاری.

مه‌گه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی بوونی فه‌ره‌اد قه‌قنه‌سیکی بی^{۱۴} چاره‌نووس و بیچاره
نیه که گو^{۱۵}ی زه‌وی بو^{۱۶}ته هه‌ودای رهبازی^{۱۷}ی فه‌ره‌اد و فه‌ره‌اد کوژه‌کان؟
مه‌گه‌ر هه‌لسه‌نگاندنی. خه‌یام نه‌بوه مه‌ودای مه‌یخو^{۱۸}ره‌وه و خوین
مژه‌کان؟!

ده‌با فه‌ره‌ادی سه‌رده‌میش بیته‌قوچی قوربانی عه‌شقی سه‌رده‌م،
جاریکی تریش روو ره‌شی بو^{۱۹} باره‌گای بی^{۲۰} به‌زه‌یی و ته‌ختی نادیا^{۲۱}ری
ئیلا هه‌کانی ئه‌وین بمینیه‌وه.

دهبا فه‌رهادی سه‌رده‌میش بیته هیمای ئازاری بی پ‌رانه‌وه‌ی مرو و
 تاوانده‌ری سیو و گه‌نمیکی ته‌ماوی، کی چوزانی خواردیشی یان نه!
 فه‌رهادی تو له ته‌ستین یان تاوانباری تو له‌ی خواکانی سیزیف و رق
 و کینه‌ی بی ته‌مری دایه‌ی حه‌وا و باوه‌ی حه‌وا له‌ی حاستی ئیلاهی خیلقه‌ت
 و ئاف‌راندن.

...

ناوه‌روکی فه‌ره‌ادنامه له سه‌رته‌وه‌ره‌ی دوو باب‌ه‌ت ته‌خو‌لیته‌وه؛ ته‌وین
 و کج.

ئیت‌ره‌چی هه‌یه و نه به ده‌وری ته‌م دوو باسه‌دا خو‌ل ته‌خو‌ن و
 ته‌گه‌رپن. له هه‌رشوینیکی فه‌ره‌اد پ‌رسیاریکی فه‌له‌سه‌فی هه‌یه یا خو‌د له
 باب‌ه‌تیکی راده‌مینی یان که‌لکه‌له‌ییکی رامیاری له می‌شکیایه یان به‌ره‌و
 رووی کی‌شه‌ییکی کو‌مه‌لایه‌تی ته‌بیته‌وه، له هه‌ر هه‌موو حاله‌تیکی‌دا
 رووی په‌ی‌شی له شیرینه و گله‌یی و گازنده و پ‌رسیار و فه‌له‌سه‌فه و
 ئایدو‌لوژیای خو‌ی به‌گو‌یی شیریندا ته‌ز‌رینگی‌ته‌وه.

عه‌شق‌گرووی هه‌موو مه‌راقه‌کانی فه‌ره‌اده و ده‌سته‌واژه‌ی د‌لداری و
 چه‌زلیکه‌ری تووته‌می فه‌ره‌ادی سه‌رده‌مه.

شیرین ھیمای ھوینی بیر و باوہر و ئه وینه. ئامیژہنگای ھهست و نهست
و عیرفان و بهرخودان و بهرہنگاری و تیکوشانہ. له ھهموو
کرده و ھیکیدی دا راویژ له گهل شیرین ئه کات، ھهرجی کول و کووی
روژانہی بو بهردهم باره گای شیرین ئه بات.

فهرهاد خووی له خویدا بوونی نیه. شیرین نه بی فهرهاد چیه؟!؟

ئه واهرهاد بهردهنگیکه، زایه لهی عه شقی شیرینه بوته سه و دای
ئه ندیشهی پر له پرسیار و ته ماوی. عه شقی شیرینه بوته گرپووی
رابوونه و ره ستاخیزی فهرهادیکی هاوچه رخ، که ئیتر خویشی نازانی
دهستی کامه قه دهر له ژیله مووی ئیسک و پروسکی کام قه قنهس ئاگری
ئه م عه شقه خوش ئه کات و ئه یگه شینیتته و ه. چما فهرهاد خویشی
قه قنهس ئاسا نه بیتته خو له میشی رابوونه و هی فهرهادی سه ده کان و
سه رده مه کانی دواپی!

فهرهاد و شیرینی سه ردهم گیانیکن له دوو جهسته دا، که له دوو خالدا
گری ئه خوون و ناپسین؛ عه شق و فیراق.

هه رئه مهش به سه بو ئه و هی گیانی فهرهاد و هها تیکه لی گیانی شیرین
بکات هه زار بیستوون هیوای دلی فهرهاد نه به زینی، ئه گهر چی فهرهاد
له حه سه رتهی فیراق و عه شقی شیرین دا گاله و زاله ئه کات و به هه زار

لهون مه رگی بی کو تایی چاره نووسی نادیارى شیرین و خوئ
ئه لاوینی.

عه شقی فهرهادی سه ردهم تراژیدیا ییکی نامو و کاره ساتیکی نادیاره که
له ئاقاریکی پارادوکس دا، شانو گهری ئه کات و سناریوی ناتهبای
وه فاداری و بیوه فای، وهسل و هیجران، مه رگ و ژيان و ژيانه وه
ئه نووسیت و ئه نووسیته وه.

...

«شیرینی من هیمايه، سه مبوله. له زهوی دهس ناکه وی. له ئاسمان
هیلانه ی کردوه.»

شیرینیش، دلداریکی خاوهن ته نیا دوو میم و کافیک و خرپه ی خرخال و
دهنگی پاوانه و گیلگیله و شه دهی لار نیه. شیرینیش، شیرینی ته شی
رئسی وه فایی نیه، به لکوو "کیژی وریای چاو کراوه ی فیره زانینی"
سه ردهمه. ته نانهت له هه ندی شوینیش دا پیگه ی ته ختی مولکی شیرین
له سه ر زه وینه وه به رز ئه بیته وه بو عهرشی ئاسمان و تیکه ل به دونیای
متافیزیک ئه ییت.

شیرین هه رگیز بی وه فانیه، نه گهرچی له زوړ شویندا نه بیته جیی گله یی
وگازنده ی فهرهاد. فهرهاد له بی تاقه تی دلی خو ی سکا لای دل لای
شیرینه که ی هه لنه ریژی نه ی چی بکا؟ نه ی ته قه له درگای کام بی
خه به ری حال نه زان بدا؟

هیجرت و فیرقه تی شیرین ئاخراوه له زوړه ملی و جه بر و جه وری
کلتووریکی پینه گه یشتوو و تینه گه یشتوو.

فهرهاد هه ژار، بیستوون هه زار، ئیتر مه کو ی گشت خه مه کان،
سارپژه ری گشت زامه کان، بوته جیژوانیکی نامو ی شیرینیکی سیمین
عوزار. نه و شیرینه ی قه تیس ماوه له نه ریت و دابی کونه پهره ستی و
نوستالژیاییکی پروو کینه ر، ته ریده ی ژووری ته نیایی. غه ریب غه ریب
له شار و زید و مال و حال.

تو گوت

من ته ریده ی خاکی هه نده ران

ئاواری ناو تاریکترین کووچه ی دنیا

به لام من له شاری خو م

له زیدی خوّم
غەریب غەریب
تەنیا تەنیا

رهحیم لوقمانی - زامستان

توژیکی تر دەس بەی له لیوم هەرچی راستی قسە ی دلمە بە پەخشان
ئەپەخشینم و ئیتر واز لە شێعر و هیما و سەمبول دینم. ئاخەر چی بلیم
فەرهاد زەخمی نەشتەری دروویە، زاماری بیهوودەیی و بی دەره تانی
جیهانیکی سەرەرپوویە، کە هیمنی و ئاسوودەیی بو ئەوینداران رجوا
نابینیت.

...

با ئیتر واز لە گروگالی دەم ییشکانە ی مەراق یینم و پەرژیمە سەر
سپاس و پیزانینم بو ئەوانە ی باسکی هیز و هەتوانم بوون و دەستی
یارمەتیان گرتم.

جاریکیان برای شیرین و لە بەردلانم "حوسین سەتاری" وە ک هەموو
جاری لە دەلاقە ی دلسوزیەو وە وتی؛ رەزا ئەمجار کە هاتیەو وە حەز
ئە کەم فەرهادنامە لە بەندی کوتە کاغەز و لەت و پەتی و بڵاوی
دەربینی و کوپان بکەیتەو وە. سپاسی ئەو ئازیزە ئە کەم کە دوای ماوێ

چهن سال، كه لكه له ی ئەم كارەى له دڵما هه ژاند و هه ر ئەویش بوو
تۆمى ئەم بیرو كه یه ی به میشكندا پێژاند.

زۆر سپاسى گه و ره یی و لیوړدوویى براى هه ره به پړزو دلسۆزم كاك
"راشد نه سیری" «سنه» ئە كه م كه به تاقه تیكى زۆره وه پیتی بو چنیم و
په ره ی بو رازاندمه وه و یارمه تی زۆرى دام.

زۆر سپاسى مامۆستای به توانا و شاره زا "سەید به هائه دینی حوسینی"
«سنه» ئە كه م كه له ره وتی له چاپ دانى دا بو ئەم لاو ئەو لای بردم و
كه لێك منه تبارى خوێ كردم. هه روه ها سپاسى برام "كاك هوشیار
یووزی" «سنه» ئە كه م كه پێداچوونه وه ی بو كردم وه له ی زۆرى بو
راست كردمه وه.

دهس خو شانه ی هونه رمه ندی گه و ره و په یكه رتاش و نیگار كیشی
لێهاتوو "كاك لوقمان كه ریمی" «سه قز» و خیزانه كه ی خوشكه ئامینه
فه یزی "چیمه ن ئە كه م نه خشی سه ر به رگیان بو نه خشاندم وله هه موو
ئاموژگاری و یارمه تیكى خو یان بیهش و بیوه ریان نه كردم.

دهستی یارمه تی خانه واده كه م، دایك و خوشك و برا و كهس و
كاریشم ئە گووشم كه له هه یج یارمه تیكى مادى و مه عنه وى خو یان،
دریغان لی نه كردم و پالپشتی ته وایان كردم.

فهره‌ادنامه‌ش پِشکەش به هه‌موو شی‌عرخوینیکی کورد ئە‌که‌م به‌و
ه‌یوایه‌ی به‌رکوڵیک بی‌بو پِشخوانی کتیب‌خانه‌ی کوردی و ت‌کا له
خاوه‌ن رایان و لیزانان ئە‌که‌م له ئاموژگاری و رینموونی و رخنه‌ی
خو‌یان بی‌ه‌شم نه‌که‌ن.

منه‌تباری ئە‌و که‌سانه‌م به‌چاوی ورده‌وه له‌م نامیلکه‌یه‌ به‌روان، منیش
وه‌کوو برای خو‌یان بزنان، ئە‌م به‌ره‌مه‌ به‌ بیژنگی لی‌هاتوویی بیژنه‌وه و
هه‌له‌کانم پی‌بیژنه‌وه.

ره‌زا نووری پوور زستانی ۸۷ - سه‌قز

rezanouripour@yahoo.com

ناوه روک

- ۲۵ گری پووچکه
- ۲۶ بانگه واز
- ۲۷ کاره سات
- ۲۷ په یامیک بو شیرین
- ۲۸ شه وان بیداران
- ۲۹ نیگه رانیه کانی فه رهاد
- ۲۹ گله یی بیت
- ۳۰ مه سیله
- ۳۲ ده مامک
- ۳۳ زاله کانی فه رهاد
- ۳۷ من کیم
- ۳۹ ئایدو لوژیا کانی فه رهاد
- ۴۳ سیزده به دهر
- ۴۴ فه لسه فه ی ژین
- ۴۵ فه رهاد و شیعر و شانو

- ۴۷ شیرینه هه‌وار
- ۵۰ له جیژوانی ئه‌مجاره‌مان
- ۵۴ شیتانه‌کانی فه‌ره‌اد
- ۵۷ باشه‌کانی فه‌ره‌اد
- ۶۱ زانکو‌کانی فه‌ره‌اد
- ۶۳ دیارییه‌کانی فه‌ره‌اد
- ۶۵ ساقیانه‌کانی فه‌ره‌اد
- ۶۹ بیره‌وه‌رییه‌کانی فه‌ره‌اد
- ۷۳ کووده‌تا
- ۷۵ خو‌من وه‌ک تو‌نیم
- ۷۶ شیرین ئاگات له‌خو‌ت بی
- ۷۷ زنجیره‌ی تاوان و سزا بو‌چی؟
- ۷۸ له‌مه‌کته‌بخانه‌ی شیرین دا
- ۸۱ شی‌عره‌کانی فه‌ره‌اد
- ۹۰ مه‌مده‌به‌ده‌س مالاوایی

نامه

فهرست

گری پو و چکه^۱

فرمیسکی قه له م له ده فری خامه
بوون به و نامه ی قه ت نه خوینرایه وه
قولینگی هه نگاو بیستوونی شهرم ئه پروو خینی^۲
عفریته ی "نا" فهرهادی سهردهم ئه مرینی^۳
ئه ی خه لکی سهر گو ی ئه م زهویه
فهرهاد سهری هه لدایه وه

فهر

ره

هاد

زا

^۱ نالای فهرهاد

عه شق عه شق

کيه ريگر؟

چيروک چيروک

کيه گويگر؟

له جيهانی ئه لو ئه لو و ته له فيزيون و سه ته لايت

کي حه ز ئه کا من باسی چيروکی بو بکه م؟

حه يرانی دلداري بچرم

چيروک چيروک

کيه گويگر؟

کي حه ز ئه کا باسی فه رهادی سه رده م که م؟

قولینگی يادی ئه و جاره له سينگی کامه ييستوون ده م؟

عه شق عه شق

کيه ريگر؟

...

کاره سات

سه د مخابن

به هاتنی هر فهرهادیک

یستوونیکیش سه ره لدینی

عه شقی فهرهادی ته م ده مه

خه می نانه ته یسو ویننی

په یامیک بو شیرین

دلنیا به شیرینه خوین شیرینه که م

دلی فهرهاد جگه له تو

جیگای که سیکی تر نیه

زویر مه به

چاو ته ږمه که
باخی وشکه ل ږیژنه بارانی بو چیه؟!

شهوان بیداران

که منال بووم وام ته زانی له شهوانی نهنگوسته چاو
ته نیا دزه کان بیدارن به شهو
به لام له وه تاي یه خسیره دلم له بهندی کوټ و زنجیری توډا
له قامووسی شهو بیدارانا
عاشقیش بوته شهو گه ږی بی خه و

نیگه رانیه کانی فره‌هاد

نیگه ران نیم له وهی نامه‌ی پر چه ز و تاسه م ئه سووتینی
گه لای عومری تازه لاویم
به نه زانی بیوه فایی ئه وه رینی
به لام گیانه نیگه رانم
زور نیگه رانم هه ر وه ک ئه وهی که له لای من مردییتی
هه رزه کاریک دلی بو خوی بردییتی

گله‌یی بیت

شیرین دلدار
ئه و تنوکه فرمیسکانه‌ی گلار گلار

له چاوانت ته تكيڼه خوار
 ته يخه وينم بو شه رابی عه شقیکی نوی
 که من هه موو شه قام و شاری دلمت
 بو لپا و لپی کزه و کسپه ی گورانۍ کرد
 ته ی تو چت دی؟
 له کولانه به قور گیراوه که ی دلۍ
 سوزه ییکت
 ته نیا و ته نیا سوزه ییکت ره وا نه دی؟!

مه سیله

ته وه چیه؟
 وه ک عه ر عه ره
 دار نیه

لام گه وره یه

شار نیه

زور گه ستوومی

مار نیه

ئه و کاته ی بووم به ملوانکه و پیچرامه گه ردنی

پیچر اندمی

که بووم به که زیه و ئالوزامه ئامیزی

پساندمی

بووم به شیعریک، نه یخویندمه وه

در اندمی

کاتی تاسه ی بالایم کرد نه یدواندم

تاساندمی

بووم به پاساری گویسوانی، دانی نه دام

فر اندمی

...

ئه وه چیه ؟

(نه داره ، نه بالنده یه)

ئەو ە كچ نيه، درنده يه

ئەو ە كچ نيه ، درنده يه

دهمامك^۲

بيستوومه ئەلّين گريان گچكه له مه كرى ژنه
فرميسك و عه شقى درو ئافه تى دلى منه
ده برو فرميسكه كانت لاي يه كى دى هه لريژه
گهر حه زيكي منت بوو له گورى دل بينيژه
گريانى ژنه لاي من بائيك و دوو هه وايه
فرميسكى ژن و باييك لاي من وه كوو يه ك وايه

^۲ ناوه روكى ئەم بەشه له حەقى هەموو ژێكدا تەواو نەيه، بەلكوو ئەمە تەنیا باس لە فرميسك و عه شقیكى درو ئەكات كە ئەزموونی ناكە كەسى فەرهادە.

زاله کانی فەرهاد «تهوسین»

قوربانت بٲم بمخنکینه

دهس بنی گهرووم

بمتاسینه

دهخیلت بٲم حهوتووی ژهمی نانم بهری

ماله که ی خوٲم بکه زیندانم

کاری بکه له بیرم چی که ئینسانم

ئهوین بوٲ من یاساغ و بقیه

ژن بهس بوٲ مالی توٲ رهونهقه

لای ئیمه هاژه و گقهیه

تکا ئه کهم دیاری بکه که بیر له چی بکه مهوه

فیرم بکه چلوٲن بژیم

خهرمانی ژینی خوٲم به لای کام ره شه با هه لده مهوه

تکا ده کهم دیاری بکه پینوینه کهم له کوی راخه م

روو گهی کرپنوشی ئهم جارم کام لاییت و

سه‌ری سوژدهم به‌ره و کامه ته‌لاری پیروژت داخه‌م
 ده‌ستت بینه با رایو^۶سم
 من نو^۶که‌ره که‌ی ئەم ده‌مه
 قه‌ره‌واشه که‌ی ئەم چاخه‌م
 وانه کانم ئەلیمه‌وه^۳
 نه‌خوازه‌لا له بیریان که‌م
 له بیرری خو^۶میان به‌رمه‌وه
 به‌هار؛
 چه‌په‌لترین وه‌رزی ساله
 گول؛
 دیو‌جامه‌ی جنو^۶که‌یه
 کچ؛
 بو^۶ تو^۶ نه‌بی^۶ تورش و تاله
 مانگه‌شه‌ویش؛
 دروویی^۶ زل

^۳ بو^۶ دانانی ئەم به‌شه له دوایین به‌شی شیعری ناوداری عه شق و نازادی ماموستا هیمن که‌لک و ئیلهام وه‌رگرتوه

شیعری تهر^۷؛

خه ونه، خه یال^۷

باده ش؛

بو^۷ تو^۷، لای من رهنجیکی به تال^۷

هیچم ناوی^۷

هه رچی هه یه پیشکesh به تو^۷

ژیانی^۷ بی^۷ بژیم بو^۷ تو^۷

زیاده له سهر

هه ر شه ش دانگی کانی ژیان

ته مه ن در یژی خدر بو^۷ تو^۷

ئه وه ش هه مه فراوانه

سپاس له خوا

شو کر بو^۷ تو^۷؛

بو^۷ خو^۷ت وا بارت هیناوم ئاسووده یی ئه متوفینی^۷

رجا ئه که م فی^۷ری خو^۷را گریم بکه

^۴ سته یی وته نی سیف سوور بو^۷ دهس کور خان خاسه

نه وه ڪ ڪاٽي توند ليم ٿه دهی
 هه را و گاله م بتره نجيني
 مه گه ر نازاني تا هه تاو قرچهی نه هاويته سهرم
 باخی بهری من پيناگات؟!
 مه گه ر نازاني تا نه مرم
 فرهاد هه رگيز سهر هه لنادات؟!^۵
 چاڪ ٿه زانم له هه رکوي بي قابيزی روحي من تو
 تڪا ٿه ڪه م بمخنکينه
 حه يفه سيداره خه سار بن
 دايان بني بو روژی خوي
 بوونه وه ريڪم هيچ نه زان
 گيل و گه وج و ئاماتور
 حه يفه بڙيم
 دهی بمکوڙه
 دهی ديکتاتور
 دهی ديکتاتور

^۵ بوٽاگاداری زورتر له م بابهت و باوهڙه پروانه بهشي "نايدو لوڙياڪاني فرهاد"

من کیم؟

« فەرهاد له خوێ رانه مینی »

خو من وه لی دیوانه نیم ناوت وه ک شه م له دنیا دا بزپنم
خو بیتهوڤن نیم له بو ئه لیزایت دا بترینم
خو هسه ن زیره کیش نیم
هه موو روژیک له گورانییک دا بتخوینم
خو من...

من رهزام و ناوی بهرزت هه موو روژی
وه کوو جامی شه راب ئه خو مه وه
خو ناویرم ناوت ببه م
بویه له تویی ئه م شیعره ما
به ئیهامیک ئه تشارمه وه
من له جهرگه ی خیلی فەرهادم
ئاویه ریش بیستوون ئه که م

له سه يرانی ئەم عه شقه ما
 شان له شانی قه یس و کا که مه م و شیخی سه نعان ئە ده م
 من سکر تیری هه لۆم
 پاسه وانی قه لم
 له ئاسمانی به رزه فریا
 بالنده ییکی بی په لم
 ئیمه شه هیدانی زیندووین
 گهرچی ماوین به لام مردووین
 هه رکه ده ژین و ده بینم به کاری هیچیک ناین
 ئە لیم خوزگه
 خوزگه به ردیک له دهستی منالیکی فه له ستینی باین
 گهر شیرین بام؛
 ته شی جوانی تۆم ده رست
 ئە گهر بت په رست بام؛
 قه له میکم ده په رست
 عه شق کار و پیشه ی منه
 له لای من وه فا و دلداری

خو بهخت کردن و فیداکاری
 هیمای گولی دهسته چنه
 پهروه ردهی باخی ئاره زووی بهدی نه هاتووی بیدام
 عاشقیکم له م سه رده مه
 من فره ادم
 من فره ادم

ئایدو لوژیایکانی فره ادم

هه لاله و سو یسن و به یبوون
 روژیکی میوان داری بهی بوون
 که دی عاشقیکی ریوار
 په سه ندی کرد ئه م دیمه نه و برپاری دا
 دهسته چنی گولاله و بهی بکا به دیاری بو دلدار

هه لاله و سويسن و به ييوون
 به يی پر چنگی شه که ر ليو
 بوون به ميواني دهستی شیرين دل به ريکی نازدار
 ئیستا رزگار و نازادن
 لايان ته و فيريکی نيه و هرزی زستان بی يان به هار
 ئه و روژهی وا به ره و پیری بوون و مانا
 بو پیشوازی دهستی دلدار
 بوون به ئیکسیری یادگار
 په رښنی مهرگ
 پاراستی ژینی تا هه تایی
 مهرگ بوو به بيانوویک بو رزگاری بی کو تایی

...

شیرين دلدار
 مهرگ یانی هیوا و ئامانج
 ری چاره بو گه رانه وه

سه و داييكي پر له قازانج
 شيوهن ياني پيکه نيني^۶ که بو خوشی کاتي مه رگ
 سه ر له دلی مروف^۷ ته کات
 مه رگ هه ر ته و به ليته^۸ يه
 که من به ره و ژيان ته بات
 ته سرينی مه رگ بارانيکه
 که گوراني ژيانه وه به گوپی من و تودا^۹ ته چری
 هه ر که س مانای مه رگی زانی
 روژی^{۱۰} هه زار که رهت ته مری^{۱۱}

...

مه رگ ئالای ئازاديه
 چوپي^{۱۲} چه مه ر سه ماي خوشی
 نوی بوونه وهی ژيانیکی پرتوو کاوه
 ته گه رچی ئیستا فه ره ادیش له گو می ژیندا خنکاوه
 به لام نائومید و مه لوول نیه

خو^۶ در گای مه رگ دانه خراوه

...

شیرین دلدار

له دهستی خو^۶ت جوان پروانه

هه^۶لآله و سو^۶یسن و به بیوون

له پاش مه رگ

گورانی بو^۶ عه شق^۶ ئه^۶لینه وه

ئیستا بهی وه کوو شه مامه

له دهستت دا ئه خو^۶لینه وه

(سلاو مه رگ

سپاس عه شق^۶)^۶

^۶ بو^۶ زانیاری زیاتر پروانه به شی "زآله کانی فهرهاد"

سینده به دهر

ئه م ژيانه كه سينده يه
روژی جاری به دهری كه!
كه جه غزی گوی ئه م جیهانه
ده سپیك و دواپیكي یه كن
قولبه سته ی نیوان قوتری یه ك وه هم و دوو نه بوونین
له و كاته وه ی مرو له مه مكي دایك ئه برپته وه
هه تا مه مكي مهرگی له زار نه نیی
به هیچ كه س ژیر نایته وه

...

هو كاله به ی
لیم ئه پرسى بوچی منیش خه می به رژه وه ندی ناخو م
هه ر وه ك بلیی دل له حاستی زیوی ژیان دا مردوه
مه گه ر نه موت شیرینه كه م
چو ن به كانی ژین دانوو سینم؟
كه له میژه سینده ی خو م به دهر كردوه

فہ لسه فہ ی ژین

ہہ رگیز لہ مہ رگ نہ ترساوم

بو تازہ بوو کی ئەم ژیانہ

وہ ک زاواییکی خہ ساوم

بہ لام باوان

ئہ گہر عہ شق گرووی مان و نہ مانم بی

بو ئەم ژینہ سہد جار ئەمرم

قہ زای ئەخہم لہ دوو چاوم

فهرهاد و شیعړ و شانو^۷

(I)

ره شه با دی^۷ و منیش ته نیا
له خه مخانه ی ژووره که م دا تنوک تنوک^۷
فرمیسک و ژان
له یانه که م ئه بنه میوان
مه لی ئاوات بو چلی^۷ حه ز ئه به مه وه

.
. .
. .

(II)

پول پول کچان و کیزولان^۷
دینه وه بو نیو میر گولان و میر گینان

^۷ نه م به شه کاتی خو ی له حه و ته نامه ی ئاویه رله ژیرناوی "شیعړه شانو" له چاپ درا و هه روه ها له شه وه شیعړی "قیان" دا خو یرا وه ته وه.

دهستم له بنا گویچکه م ناوه
 گوزهی سوور و ئاوی شهوی
 بی پسانه وه دهنگ هه لئه برم
 ده م به خالانت کهوی
 خاتوونه لورکی و هه موو کچانی خه یالم
 دینه سه ما و
 ده سگیرانم چوپی ئه وین ئه شه کینی
 ئیتر منیش بو خوم نابم
 گهر یار لیو بی ئه من بزه و
 ئه و گونا بی منیش خالم

(III)

له نا کاو دهنگی رامدینی
 ره شه با دی و منیش ته نیا
 بایه قوژیکیش ئه قیزینی

شیرینه هه‌وار

که بو هه‌وار چووی
قه‌تاره‌ی فرمیسک سه‌ری کرده ناو چاوه‌کانمه‌وه
بوون به کاروانی به‌ره‌و ئازوان
ته‌می هه‌ناسه‌م له سه‌ر لووتکه‌ی کیو
له بن قوژبن و که‌ل و دی‌بنار
ره‌شمالی هه‌لدا
روحم چوله‌که‌ی بن گو‌یسوانی ته‌گریجه‌کانت
له سه‌ر پرچی ره‌ش
له تاوتویی تالیک کرایه‌میوان
کازیوه‌ی هه‌وار، شه‌فه‌قی مه‌غریب
له خوینی دلی من پاراو ته‌بن
باسوور داگه‌رپین دیمه‌نی ئاسوی نیگای خومارت
هه‌ر چیم لا هه‌یه ته‌یکه‌م به مه‌یتەر
با بن به‌هاورپی ریکه‌ی هه‌وارت

خوٲٲٲٲٲٲٲ لاى خوٲ نه ماوم
هه ر وه ك كوٲه رى به شوٲٲٲٲٲ وٲله
لٲٲ ناتروو كىٲ ٲٲلووى دوو چاوم

...

ئه وا جه سته شم شارٲكى چوله
ئه گه رىٲ بىٲ هوٲ

وه ك له ٲى ده سته
كه سى تيا نيه ئه م شاره بىٲ توٲ

...

باوانه كه م ؛

له بٲٲ دىٲ ئٲواره ته گٲٲرى ٲاٲزه هه وار

كه ٲٲم وتى

گه لاي هه ستم هٲدى هٲدى وا له سٲداره ي ناموٲى ئه درىٲ؟

ٲٲستا چنوو ر لوول و ٲه شوٲ

به دو اى زو لفت دا گوٲناى خوٲ ئه رنىٲ

وه نه وشه ش مل كه چ

چه مه رى خالى سه ر لٲو ئه گه رنىٲ

له هیجره تی ئەم ههواره
 روژمیری عهشق دائه ریژم
 له گهل وهیشوومه ی هیجرانا
 دیوزمه ی خهفته ئەچوینم،
 ته رمی دلتهنگی ئەنیزم
 ههواره کهت سه رچاوه یه
 بو بژیوی و بووژانه وهی فهره حی و دلخووشی ههریم
 ده سا خیه ته کهت هه لده
 شیرین یاخوا
 له دهوری ههوارت گه رییم
 تو وشهم بووی، هونراوهم بووی
 بووی به چیروک
 له وده مهیدا بو ههوار چووی

باوانه کهم ؛
 من شاعیریکی نه زان نیم، کیشی شیعرم لی بگوری

که ده‌بینی هونراوه که م له سه رکیشی خوئی نه‌ماوه
چاک بزانه له خه‌فه‌تی هه‌واره‌که‌ت،
له‌مه‌ینه‌تی ئه‌م هیجرانه گیان پسینه
ئی‌جگار سه‌رم لی شیواوه

له‌جیژوانی ئه‌مجاره‌مان

شیرین دلدار
له‌جیژوانی ئه‌مجاره‌مان باسی ره‌نگه‌کانم بو بکه
نامو کراوم له‌هه‌رچی سوور و شین و ئال و واله
که‌هاتمه‌لات
بمناسینه به‌روخی سه‌وزاییه‌کان
رزگارم که له‌زیندانی دزیوی زه‌رده‌لی
شه‌که‌تاوم له‌حه‌ساری بی‌ئامانجی

زور بیزارم له م ژيانه کړچ وکاله
به لڼ ته دهم

له جيژوانی ته مجاره مان

منیش باسی دلوځانی میڅه که بیگه رده کانی

سهر سینگى دایکمت بو بکه م

له فلهسه فهی هه ناره کان بدویم

تارای تریفه ی مانگه شهو بکیشمه سهر ته م جيژوانه

ته ژیت ته که م له دلدارى

دهسته خوشکى شیعر وستران

ئاویزانی ئامیزت ته که م

ته ی خوا له م ئاگر بارانه

گو به روکى هو نراوه کان له به روکى خه یالت ته دهم

هه رچى نه و تراوى سوژه ته درکینم

خشلى نه خشاوى مروارى وشه کانم

ته که م به له رزانه ی هه وری لاری سه روینه که ت

هو به ی هه رچى ثاره زوومه

به ره و روو گه ی خه رمانه ی مانگى گونات هه لئه دهم

په نجه کانم له گوټ ناکه ن
 شمشالی چیت بوټ بڅینم؟
 قهله مه که م گواره ی بیده نگی له گوټیه
 کامه وشه ت به شیعره وه بوټ بنوینم؟
 که نه مزانی به چ زمانی ټدوینم
 به گورانی دیمه وه گوټ
 به خوړه تاوی ټاوازیک ټاسمانی خوښه ویستیمان سامال ټه که م
 "له ناو جوټلانه ی دلندا
 وه کوو ساوا ټه تلاوینم"
 شیرینه سهوزه
 دانه ی هه ناری
 روومه ت گولی شه وچرای دیوه خانی دل
 دهسته و له ملانی هیښووی ټه گریجه ی شیواوت ټه بم
 له بهر قاپی خوښه ویستیت کړنوښ ټه به م
 هه تا روژی ټه و روژه مان ټاوا ده بی

که تو^۷ش هاتی
 بزوین^۷ه بزه ی لیوان
 بملاوین^۷ه به باسکی ناسکی دلدار ی
 مالی باوکت ئاوا ده بی^۷
 هینده ی تاسه و خه می دووریت
 له جیژوانمان، که ین و به ینی دلداریمان
 دیت^۷ه هه ویلی رامووسین
 چلو^۷ن بلیم باوانه که م
 ئاقاری جیژوانه که ی ئه مجاره مان ئاوا ده بی^۷

شیتانه کانی فره‌هاد «خه‌لسه‌ی نه‌وین»^۸

هه‌ور، هه‌ور

تنوکی^۷ بوو

من ویستم له دلی ئاسماندا بشنیته‌وه

(هه‌ی هه‌ناران و مه‌ناران

یا خوُم دابکه‌مه باران)

ئه‌وه من بووم شیوه‌ی شیرینم ئافراند

هه‌ر منیش بووم

چیروکی فره‌هادم خولقاند

ئیمه نه‌مانده‌ویست ره‌سمی عه‌شق کویر بیته‌وه

“عه‌شق عه‌شق، چیروک^۷ چیروک^۷”^۹

(اَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ...)

^۸ نهم به‌شه بریتیه له شط‌حیاتی/شه‌تجیاتی فره‌هاد

^۹ ئاماژه‌یه بو به‌شی بانگه‌واز

له هه زه ته ی باره گای من

قورپی فرهادیان شیلا

هه ره له شیه ی روّحی خویشم

توومی هه بوونیم داوه شاند

ئه و سا، مه زرای جه سته م کیلا

(ما اعظم شأني...)

من بووم تاقه داری ریگه ی هه واریشم رواند

هه ر منیش بووم

عه شقی دلی فرهادیسم دواند

تا هه له ی عصیانی فرهاد

بکه م به بیانووی "هبط"

له مه و دای دوو جه ژنی قوربان

ئیمه ئاوه ها زه ویمان

بو را بوونه وه ی مشیانه ی عه شقیکی پیروژ هه لخراند

(تبارک لی...)

(اَنَا...)

(اَنَا...)

(اَنَا أَل...)

.....

هه ی هه ی

خو^۶ من شیت نیم وه کوو چه لاج

قسه ی ده می خو^۶م نه زانم

کاری^۶ بکه م بی^۶ منه کانی من نه ناس

رق هه لگرن

بمدن له خاج

باشه کانی فەرهاد^{۱۰}

باری گوناح قورسی کردووم

له کرده و هم په شیمانم

ئه‌ی خوایه گیان

له پیش ئه‌وه‌ی ناوی شیرین بکه‌ی به ویردی زمانم

باری گوناحم سوو کتر که

چاو له تاوانم بپوشه

بشوره‌وه هه‌له‌ کانم

خوایه شیرین ئوغر ئه‌ کات

پیشان وتووم بارگه‌ی بو هه‌وار پیکناوه

له‌وساوه عه‌زمی باری کرد

^{۱۰} "باشه" له ریشه‌ی باش به مانای "چاک و خاس" وه‌رگیراوه. باشه بریتیه له‌و ویرد و ئه‌ورادانه‌ی که فەرهاد تیایدا له به‌ری خوا ئه‌پارێتیه‌وه و دۆعا و سکالا نه‌کات. به‌کوێ دۆعا و ئه‌وراده‌کانی فەرهاد ئه‌کوتری "باشه‌کانی فەرهاد"

سه قز چوله وه ك له پي ده ست
 يه كسه ر يي كه سه ته م ناوه
 خوايه بيه ري ديداري به ژني شيرين گيانم نه كه ي
 له هه واري ته مجاره كه ي
 ته گه رچه رخي چه پ ده گه ري و
 ده وري ده وړان ده وري ماوه

ته ي خوايه گيان
 ته و دوو چاوه ي پيت به خشيوم
 دوناي رووني پي بينم
 هينده ي عومر ي كه گرياون
 بارته قاي گريان و شينم
 خوايه:
 چاوم بوچين خه ساري فرميسكان و ته سرين بي
 پيشكه شي هه زره تي تو بي
 بيكه به فيداي شيرينم

□
 خوايه شیرينم لی نه بان نه که ی
 لیم نه شاریه وه دوو دیده ی مه خموور
 به زه بیت بی به دلی شیواوم
 روژگارم شه وه
 شه وتری مه که
 نه یکه ی به ده یجوور
 بیکه به خاتر خوینی حله بجه
 بوخاتر ده شتی سووری شاره زوور

□

ئه ی خوايه گیان
 ناسپاسی ژینی ناکه م پیت به خشیوم
 نه یکه ی به تاوان و غه درم
 داواکارم کاتی مهرگم خاکی سهر ریگه ی شیرین بم
 ئه گهر هات و لیم رابووری
 دهستی داوینه که ی بگرم
 گهر نه زانم بو کی بژیم
 خو ئه زانم بوچی بمرم

ئەي خوايە گيان

شیرین بوته ژيواری ژین و ژیانم

خولقاوی توّم

به لام له دهستی شیرینه هیز و هزر و گور و گيانم

شیرین نه بی تراویلکه یه هه لڊیری ته مه ن

ده باقه زاوه گیرى عومری شیرین بم

ئاخر به بی ئەو من ناموی له شم

بوونه وه ریکی بی ناو نیشانم

خوایه:

به دلّی شکاو هانام بو بارگهی به رزت هیناوه

نزا و زالّه م قبول بکه

چاوی خیرت له دهستم بی و

لیم وه ربگره دو عاکانم

زانکۆکانی فەرهاد

خۆت ئیلهامی شیعرت کردم
هه‌رخویشت بووی
بو دیاری نادیا ری
حه‌رف و پیت و وشه‌ت بر دم
داره‌داره‌ی دلداریشم
له‌مه‌دره‌سه‌ی یادی خۆتا پیره‌و که بوو
ئه‌لف و بیی ئولفه‌تی له‌نجه‌ش
له‌حوجره‌ی به‌رزی بالاتا
حونجی ئه‌کرا
کو‌ر په‌له‌ی هه‌ست و نه‌ستیشم له‌باوه‌شی جیژوانتدا
بو سه‌یری باخی به‌ی ئه‌برا
سالانی‌کیش
له‌پشت کنکووری نیگاتا

به فرمیسک و شه و بیداری
 هەر له زانکوی چاره نووسی بی دهره تان
 دهرست دادام و
 لای خوٚت فیربووم دهرسی تهوین و دلداری
 وانه کانم دوو کتییان له سه ر مهینه ت
 دوانی تریش درم ناسی^{۱۱} بیستوون ته لێن
 سی^۷ کتیش ئانالیزی فرمیسکم فیر ته که ن
 په رتوو کی پرتوو کاوی خه م
 له ته لیسمی چاوت ته دوین
 ئیتر هه رچی شیعرم هه بیت
 هه رچی شوهری شوهره کاتی شه ونخونی و بیخه ویمه
 له ژیر سایه ی بالات ته روین
 دوو وانه شم رامده هینن له یاسای هیجران و گریان
 ته وسا ته بمه پسپوری عه شق
 ته بم به ماموستای قیان

Pathology ^{۱۱}

ديارييه کاني فهرهاد^{۱۲}

له بيرم دى^۶ که پیت و تم
بو^۶ سه فهره که ی ئه مجاره
له نه وروزی ئه م به هاره
ديارييکم بو^۶ بهينه
په سەندی یادگار
له رهنگی خو^۶ر، چه شنی هه تاو
وه کوو داره وشکه له کان
که چاوه رین بو^۶ تو^۶زی ئاو
وه ک مانگه شه و زه رد و زه عیف
به لام قبیله ی دلداران

^{۱۲} بو نووسینی ئەم بەشە لە ئیکەلە ی سێ شیعری مامۆستایان "پەشیو، فایە ق بیکەس و شەریف" کە لکم وەرگرتووە. ئەم بەشە ی فەرهادنامەش کاتی خو ی لە حەوتە نامە ی "ئاو پەر" و هەروەها بلافوکی "بیرو" کە "دا بلأو" کرایە وە.

هين خوراگر بي و به رزه مژ
تينووی بيت و هه رگيز نه نالي بو باران
تازايه تي له ميژووی کاوه دزيبي
وه کوو هيوای گوئی زريبار
به چوخه که ت عاره قت له بوی سريبي
ديارييکم بو بهينه هه ليواسم
وه کوو پيناسه که ی ميژوو
چاوی لی بکه م خوم بناسم
وه ک گورانی دلی خومی پی بدوينم
له بيرم بی
که هاتمه وه
چه پکی گوله هيروت بو بهينم

ساقیانه کانی فره‌هاد

ساقی وه‌ره ده‌خیلِت بَم
خه‌م برِستی لی برِیوم
ئازار سه‌ری کردوْته دل
ده‌سا وه‌ره

هه‌تا تاوی ده‌وران داوی نه‌داین
هه‌لینه‌شیلاين به‌یه‌کا و نه‌یکردووينه‌ته‌وه به‌گل

ساقی وه‌ره په‌شیوه‌شیوه‌ی شیواوم
له‌روخسارم رابمینه
ره‌نگی زه‌ردم ئیشاره‌ته
به‌ته‌ونی تاوی ئه‌وین و
ته‌شه‌نای ناسور ته‌نراوم

ساقی وهره به ربه یانه
 سه لای کازیوه ره واندی
 شه وه زهنگی ئه م شه وه
 به خوشی شای شه که ر لیوان
 ده توش وهره سه رمه ستم که
 هه تا شیرین مهستی خه وه

ساقی
 قسه ی راست ئه وی؟
 سا گوی بگره له منت که وی
 له م کوئه زامه ی له دلمه
 ئه لین به مه ی چا ده بمه وه
 له من مه گره به وه ی ده یلیم
 — و توویانه مهستی و راستی —
 ئه و قسه م لا ئه فسانه یه

کاتی^۷ بمرم

به زامی شیرینه ده مرم

له قیامه تیش

به یادی ئه و راده بمه وه

ساقی کاتی^۷ سه رخوش ئه بم

گشت خه مه کان دینه وه سو^۷

چاره ی خه مم به مه ی نا کری^۷

دهستی من و داوینی تو^۷

پیک له سه ر پیک میوانم که به مه ی

ئا گر به رده له جه رگ و دل^۷ و هه ناوم

سپاسی خوا

به خته وه ری پی^۷ به خشیوم

سه و دای شیرین له سه رمایه

به ئاگری عه شقی ئه ویشه سو و تاوم

ساقی؛

ده سا و هره بمسووتینه

هه رچی مه یت له مه یخانه هه یه

له ده فرو پیاله و جامی که

روو له من که و له خیلی بیخه مان واز بهینه

ساقی مه ته لۆکی ژیان لای من روونه

ولامی ئەم پرسیاره

خو ته وژمی بهربا نیه

چاک ده یزانم هو که ی ئەم بوون و نه بوونه

هه رچی هه یه له دیروکی ئەم که و نه کو و دیرینه

هه رچی ده سکردی خیلقه ته

ئه وه ی ناوت ناوه ژیان

ته نیا یاد گاری پرشنگی تیشکیکی عه شقی شیرینه

بیرو و وریه کانی فەرهاد

« له رابردوو و ویه بو ئیستا و داهاتوو »

که له بیستوون گه پامه وه

له ته وافی ماله که تان

— له کوژانی بی مروه تان

له مهروه ی جیژوانیکدا

به ره و سه فای بزه ییکت

رووم کرده روو گهی هه وارت

دهسته و نه زهر

له بهر قاپی پیری موغان

نزام ئه کرد بو دیدارت

کویری چاوی فەرهاد کوژان

حهوت جار ره جمی فیراق ئه کهم

له باتی دوو جهژنی قوربان

نه زری تیله ی دوو چاوه کهت

ساقه سهری ویردی "باشه"

قوچی تهمه نی لاویتی له تیخی قوربانی ئه دهم

له مه راقی جیژوانیکدا

له تاسهی دیداری رووتا چاو ئه برمه درگا و بانت

— چه نده خوشه میوانم بی

یا من بیم به میوانت —

ئیتا چاوم که چاوه رپی دیداریکه

له هه سره تی دیتنی دیمه نی بالات

له ئاهی خوزگهی بی سنوور

بو لانکو له ی هه وانه وهی نیگاییکت

دهسته وداوینی ئاسمانم

ئه و کاته بیی

خونچه ی وشه م ده پشکوینی

ئه گهر بروی

شه هید ئه بن شیعره کانم

...

له م چه مه را گيان پسيڻه

«تهی که ی داری به زه یی خواوه ند دیته بهر»^{۱۳}

چاوم سو مای نه ما له ته مه نای به ژنی شیرین

هاوار ئیوه ن و خواتان

بوچی شیرین، ته مرو له مال نایته دهر؟!

بوچی شیرین نایته دهر؟!

بوچی

شیرین

نا

یی

ته

داره ک بی

موباره ک بی...

.

.

^{۱۳} له ماموستا هیمن موکوریانی

بوکوی^۶ ته رووی^۶ به جیم^۶ دیلی^۶

تهی نازه نینه که ی دایه؟

خوت^۶ ته زانی^۶ ته و دل^۶ی من هه رده مه له شوینتایه

لیوی سوور که ن وه ک^۶ دل^۶ه که م

چاوی رهش که ن وه ک^۶ روژگارم

خوا بیزانی^۶

_دوور له باللات

شیت و هارم

رووت کرده مالی^۶ ته غیار و

یادی^۶ له من ناکه یته وه

خوت^۶ وه ک^۶ شازاده ی چیروکی^۶ له م شیعره ما ته حه سیه و

فهرهاد کوژان وه سل^٧ ئه نجن ئه نجن ئه که ن
 له جیژوان بیژیان دیتته وه
 هه لئه هیلنجن له بوئی بزه و نیگا و دلدارى
 هه رچی شیوه ی هیرو بدات
 به توونی ئاگری ئه به ن
 گهرمه قین، گهرمه بازارى
 گوی^٧ ده ئاخنن
 نه وه کوو ئایه ته کانی فهرهادنامه
 "صراط الحب" یان فیربکات
 نه با سووره تی "زاله" کان
 خوینی "عه شق و ئازادی" بخاته گهر
 به ره و تروپکی ئاره زوو هانیان بدات
 ویستی شیرین له لای ئه وان قیزه ون و ناشیرینه

خوگيل ته ڪن له ته لاهه تي گوراني و بهسته لهي ته وين
حاشا له ته فسانه ي بيستون ته ڪن

چر نوڪ ته بهن بوچاوي فلهسه فه ڪاني ته م ڙينه

بو نازان مه لي دلي شيرين

هه ودا هه ودا هه وار ته بري

سهر له ڪوچگه ي بيستون ته دات؟

ته ي نازان شيرينه خوين شيرينه ڪم

پهره ي ميڙو و به فرميسڪي غه دري ته وان رهنگين ته ڪات؟

له و ده مه ي دا بيستون هه زار

فه رهاد هه ڙار

فه رهاد ڪوڙان خزانه ته ڙووري ڪي تاريخ و چه پهل

مانيفستي فه رهاد ڪوشتن

ياساي درو و تالان ڪردن ره شنوس ته ڪن

له حه يبه تي هه لدانه وه ي چرو ي جهسته ي پاڪي فه رهاد

بيستون بيستون خه م به ڪو لي فه رهاد ته دهن

خه م به گڙي فه رهاد ته دهن

خو من وه ک تو نیم

من ناتوانم وه کوو تو بم
جیت بهیلم له هه واری بی هاوارا
خونچه ی عه شقیک نه پشکوینم
له قات و قری پائیزی تاقه داری بی به هارا
من ناتوانم قه لای شادیت بروخینم
هه رچی پشگیلی دلخوشیت هه شار دابوو
بی به زه بیانه بیچوینم
له دهستم نایی گهردی ری هیچ دلداریک بته کینم
نه کا پهره ی دلی له ش ناسکی
یان خود شوخیک بژا کینم
من ناویرم هه ست و نهستی هه تاوی بن هه ناوی که س
بدهم له سیداره ی مه غریب
نه با ده خیلی هه ناسه ی شین و واوه یلا و رو رو بم
چبکه م به دهستی خوّم نیه
من ناتوانم وه کوو تو بم

شیرین ئاگات له خوٲ بی

تاو تاو له گهل هه ناسه ما

به روخمدا چو ناخه وه

با بزانی زامی سه ختی زه ختی دووریت

هه رگیز بو من زاخاو نادری

تاو تاو له گهل شنه ی خه یالی بی سنوورمدا

بال بهاوی بو ترۆپکی به رزی ئاسمان

خه مت نه بی له تاوانی ئه وه هه موه بی وه فاییه تا

له ئه م ئازاوه بازاره ی نا حه قیه دا

خوا ناتگری

به لام گیانه ده خیلتم بم

خوٲ له قامووسی دلداری بشاره وه

نه با هه ناسه ی هه نیسک و شیعر و باران

گریه و فرمیسک و جیژوان

کزه ی دلی وشه ی عه شق یه خسیرت کا له ناخمدا

له به رزایی ئاسمانه وه گیژت بدا و بتهاویته وه خواره وه

زنجیره‌ی تاوان و سزا بُوچی؟!!

خوایی^۷ که تو^۷ی به من ناسان
سه و داسه ری کام ئازار بوو؟!
کاهه تاوان شیاوی ئهم سزا بی^۷ برانه وهیه
مامه له ی ئهم دلداریه
سفتاحی کام چو^۷لگه و که لاوه ییکی بازار بوو؟!
شیعر و فرمیسک ویادی تو^۷
ئه لقاویزی گریانمه
تو^۷ی که مته ر خهم
منیش هه لوه دای عه شق
سه رم سووره له یاسای خوا
ئاخر چلو^۷ن ده کری؟!
ئه و گوناچه ی که تو^۷ ئه یکه ی
سزا و جزای تاوانمه!

له مه کته بخانه ی شیرین دا

چیروکی ئه م عه شقه ی ئیمه بی کو تابه

له چاره نووسی ئیمه وه ها نوو سراوه:

"ناهیلین سروه ی خه یال بسره وی

چیروکی دلداریتان کو تایی نایه"

...

سه ر ده ر ناکه م!

له که ین و به ینی جه بر و ئیختیاری چه پ گه ردی گه ردوون

بوچی ده گیر ی ئه و گه ر و قینه

بوچی گیر و ده ی عه شقی کمان ئه کات

بوچی دابران و

بو جوانی دروس ئه کا و ئه لی مه یینه!

کی تاوانباری غه دری هیجرانه؟

ئاخو جه بره و بالی ده کشی به سه ر بیستوونی قینه وه

یاخود ره قییبی نه یاره

یا کوو وه یشوومه ی تالعی رووی نه هاته

یا "خوینی فه رهاده و گوناخی وابه سهر شیرینه وه" ^{۱۴}

...

تو راستت وت شیرین خانم

قه ده ر داوی خو ی ده ته نی^۷

کزه ده هاو یته دلان

ئه وسا قرچه و کسپه ی ژانی دووری و لیک دابران

چمان له دهس دی به ته نی^۷؟

قه ده ر داوی خو ی بته نی^۷!

ئیمه گیر و ده ی گیزاوی جه برین

بیج بیجه ی ^{۱۵} دهستی گه ری گه ردوونین

^{۱۴} ماموستا ناری

^{۱۵} وه ویلکه بان بوو که شووشه ییکه که نه کته ریک به دهست شانوی بی ده گیری/عروسک خیمه شب بازی

دهوری گه لاله ی له پیش دارپژاوه مان ته گیرین
به دلی گه ردوون بی
جا نه وسا نه مرین

...

خو عه شق نه بی چی بوونی هه یه؟
تووره ی کام خه رمان خه له و دانی بی
به ره می تیشکی گزنگی عه شق و دلدار ی مه یه
له به سه رهاتی دوایین هه والمان
له گه ل فرمیسک و رقی ته م جاره ی خوشه ویستیمان
خه جاله تی رووی فهره ادا نامه ش بووم
خو نه مده زانی جه بر یاسایه
هه ر به خو رای ی خو م ماندووت ته کرد
به هه له دا چووم
بو هه ر لایی چووم
زور په شیمانم له هه ولی بی سوود

منیش ته سلیمم به دهوری دهوران
ئه وهی که ده ژین بو گه ری گه ردوون به خیر و بیرین
منیش که له بچه ی فه لسه فه ی تو بووم
جوان ده رست دادام ماموستا شیرین

شێره کانی فه رهاد

شێره کانم
مه گه ر په پووله بوون
له سه ر باڵت نیشته وه و
پیت نه زانی؟
یا خود مومی عه شق
گه ری تی به ردان و
بو نه وروزی دلداریمان بوو سووتانی

تھ لئی کیلی مہ زاری کم

ناو و نیشانی که سیکیان له سهر سینگم هه لکه ندوه؛

هيندهي شيرين دلداري بوه، ژياوه

که شیرین چوو

چرای عومری کوژاوه ته‌وه و مردوه

چاوه کانت په ره سيلکهن

بہ روز تا شہو

له ئاسمانی جهسته‌ی مناهه‌لده‌فرن

که شه و دادی^۷

لہ ہیلانہی دلی مندا ئوقره ده گرن

ٲه بروکانت جووت ٲه یوه ستن

ده ستیان له ده سستی یه ک ناوه

بوٲ دل بردن

ریووار کوشتن

باوانه که م

وا نه زانی مه مکه کانت جووتیٲ سیون به داره وه

بوٲ من ٲه بنه فله سه فه ی ژین

گورانی عه شقم بوٲ ٲه لین

تکا ٲه که م مه یشاره وه

له سایه ی سینه تا خالیٲ

له حه شار گه ی ملوانکه وه

که شاهیدی که ین و به ینی ته لیسمی بزه و نیگایه

چیرۆکی ماچ ئەنووسینی بە لیوی لیو بە بارەو
 کە ئەتوانی هەژانم بیت
 هەرچی هیلاکی عومریکە لە جەستەما رابمالی
 بێتە خشی گریاشانی بیستانیکی ئەم شارەو
 خوا پێی داوی مە یشارەو
 تکا ئەکەم مە یشارەو

دەوەرە دەی
 دلم وریای ویردی لایە لایە شەوانەتە
 دەخیلت بم
 ئەمجاریش دلم مەشکینە
 جیم مەهیله و
 بو ئەمشەویش لە سەر سینگى میهرەبانى
 لە باوەشی کامەرانی
 لە پیخەفی پرچی لوولت بمخەوینه

بزر نابم له تاوی سیحری تیلہی چاوه کانت
 غهواره‌ی غه‌دری برژولت نابم
 نامویی شه‌وی گلینه کانت ده‌یجوورم ناکات
 ئامیزه‌نم بکه به تالیکی نیگاته‌وه
 ته‌لیسمی ویردی کچینیت نابم
 له باره گای ئامیزتدا خوړا گرم
 بو هه‌وه‌سی شه‌مامه‌ییک چوک دا ناده‌م
 ده‌ی ریم بده بادانیشم به‌لاته‌وه
 هو ترووسکه‌ی هیوای ژینم
 له ژیرریژنه بارانی ناز و شه‌رمه‌وه
 ئاژینم که له باوه‌شی خه‌یالتدا
 با ئهم شه‌ویش شه‌وه‌ی خه‌ون و خولیات به‌هیمنی بمباته‌وه

ئە تو^ۋ مە سیلە ی عە شقی^ی کی ته ژیت له پرسیاری نامو^ۋ
 گێژاوم له گێژاوی دا و بو^م هه ل^ی نایی^ۋ
 تو^ۋ په نگاوی هه نیسکی^ی کی
 قه تیس ماوی له فرمی^ی سکم
 تو^ۋ سه مفو^ۋ نیای ئاوازی^ی کی
 سووتای له ته نووره ی سازم
 تو^ۋ مو^ۋ سیکای گورانی^ی کی
 بزرکرای له ئاوازم
 سترانی^ی کی، هه رچی ئە که م ده نگم نووساوه و بو^م نایی^ۋ
 تو^ۋ وه نه وشه یی ترین چه پکه گو^ۋ لکی^ی
 که سروشتی خودا پیداین
 بیرو^ۋ زترین هیما ی عه شقی بو^ۋ روژانی به خته وه ری
 په یکه ری تو^ۋ ئە که م به بت
 بو^ۋ یادی به رزی والتاین

هانی^۶ خه نجه رگه ر ده مکوژی^{۱۶}

کوشته ی خوتم

له کهه وانی بروته وه تیری برژول^۶ بو^۶ دل^۶ ئه به ی!

خو^۶ تو^۶ نه بی

من له سوژی وشه و ئیکسیری عیشه ی حه رف نازانم

شاعیر یکم بی^۶ ناو نیشان

دی^۶ ره کانم گو^۶ش کراوی چرپه ی خو^۶تن

هه ربو^۶ خو^۶ت کو^۶رپه ی ساوای شی^۶عرم مه لو^۶تکه ئه که ی!

ئو^۶بال^۶ ئه ستو^۶ی خه زانی بیو^۶اده ی ته مه نمی

عومری گه نجیم له ری^۶ت دانا

ریش^۶ت پی^۶ سپی^۶ کردم و تانه ی پیری^۶شم لی^۶ ئه ده ی!؟

^{۱۶} حه سه ن زیره ک

هو^۶ که نیلی^۶

تو^۶ نازانی من دلدارم و

یاد و بیرت جیژوانمه؟

منی به سته زمان یه خسیری داوی زولف و

دانه ویله^۶ی خاله کانت پاوانمه

وا نه زانی ئاسوی نیگام

بو^۶ دیداری به ژن و بالآت هه ته ر نادات

یا خود بالآی سوزم کورته به بالآی عه شقتدا ناگات

"له ساردی نیگات

عه شقم له گو^۶ ناکات"

شه‌و و شیعر و شیوه‌نی دل سی^۷ شینه‌ی شه‌و گاری منن
 خهم و ژان و دهر د و مه‌ینه‌ت، مه‌تاعی بـ ازاری منن
 له‌و ساوه شیرین رویشتوه و جیی هیشتووم له‌م ته‌نیایه‌دا
 ییوه‌فایی و بی^۷ به‌لـینی ئاوه‌ژوی ئـ ازاری منن
 بی^۷ تو^۷ دونیا له‌ده‌ورم بی^۷ هه‌ره‌ست به‌ته‌نیایی ئه‌که‌م
 بی‌که‌سی و بی^۷ هاوده‌می دل، هاوسه‌ره‌که‌ی شاری منن
 بارانی فرمی‌سک ده‌باری^۷ به‌سه‌ر مه‌زرای رووم‌ه‌تم‌دا
 لیو به‌باری و باری مه‌ینه‌ت سه‌رباره‌که‌ی باری منن
 یادی به‌خیـرچاوه‌کانت چاووگی شیعر و غه‌زهل بوون
 شیوه‌نی شیعر و دلته‌نگی ئه‌می‌ستا ئه‌شعار ی منن
 رووی کرده‌مالی ئه‌غیار و به‌جیی هیشتم دلـداره‌که‌م
 فرمی‌سک و یادی شیرینم جی‌ژوان و دلـداری منن
 له‌باخی گول و خشلی ده‌نگ من گول و بولبولم بو چین؟
 شیوه‌ی شیـرین و چرپه‌ی پیت دیمه‌ن و هه‌زاری منن
 من ناتوانم له‌بیرت که‌م شـیرینه‌که‌م هه‌ر له‌یادمی
 یاد و بیری چاوه‌کانت هه‌رده‌م پیشـه‌و کاری منن

هه زار بیستوون دهوری داوم هه روژه نوی ده کـریته وه
 خه می نان و برکی دهوران بیستوونی پیـراری منن
 که بیرت لی ته که مه وه توژی دلّم ته گری ئارام
 بیره وه ری و یادت ئوقـره ری ته و دلّه ی هه ژاری منن
 ته لّی فـه ره هـاد راده بووری فـه راموش ته بی ده ردی هیجر
 وانه زانی سارپژم ته که ن ته م قسـانه ژاری منن

مه مده به دهس ماللواویی

شیرین نه روئی لهم هه واره
 له خیه تی دلداریمان
 له ره شمالي خوشه ویستی
 سه وداي سه ری عه شقی تویه
 هه ناسه ییک دیت و دهروا

بریسکه‌ی دی^۷ بو دیدارِیک^۷

ئەم جیژوانه تاسه باره

شیرین نه رووی له م ههواره

...

که بیرت لی^۷ ئە که مه وه

خیرا فرمیسک دزه ئە کاته چاومه وه

ئازا نامویی دامده گری^۷

به ندی دلم سووک و ئاسان

به دەم یادی تالی^۷ زولفت ئە پسیته وه

ناویرم دەس به م بو وشه

دەس به جی^۷ لیم ئە بی^۷ به شیعیک^۷ و

هینده‌ی تاسه و خه می دووریت

خه فەت درگای له سەر پشته و به رووی دلما ئە کریته وه

گله‌یی بیت شیرینه که م

مه گەر نه موت تالی^۷ زولفت ده خیل بده به ده سمه وه

هه رکاتی شیعرم لی پڑا
هه رساتی بهندی دل پسا
به زولفه کهت ده بیه سمه وه؟

...

مه مده به دهس مالواویی
دام مه بیژ به بیژنگی خه م و مه ینه ت
مه مخه زه ریای ئازاریکی بی کوتایی
که ئه تزانى بو من نابى بوچی گیروده ی خوٚت کردم
ئه دی بوچی به بارمته
بو هه واری بی ئاکامی عه شقت بردم
هو کاله به ی
به فری سه ر لووتکه ی کیو یکم
به تینی تاویش ناچمه وه
دهس هه لگری بالات نابم
جیت ناهیلیم، لیت نابمه وه

تو ریبواریت و منیش ریم

له هه رلابی وه کوو سیبه ر به دواتا دیم

له تاوی خوا حافیزه دا

له شم نابی به خانه خوئی مه لی روحم

چاوه کانم گو می خوینن

له ئازاری شین و گریان

که نامناسی له من مه گره

هینده ی له من دوور که وتیه وه

له خوم غه ریبم شیرین گیان

بو له حاستی عه شق ئه تاری و

بزه م ئه تورینی به تاو

شیرین

دیتت له من ناگهی!

"له من تا تو هه نگاویکه

له تو تا من هه زار هه نگاوی" ۱۷

۱۴ نازانم له کیم وه رگرتوه. داوای لیوردن له خاوه نه که ی نه که م

هه تا فهرهاد بژی و

شیرین مابی^۷

فهرهادنامهش تهواو نابی^۷ ...

هەرلەم نووسەرە ؛

(ئامادەى چاپ)

ستران، پژوهشى در موسيقى كردى (رساله دانشگاهى)
كاوشى برچند قطعه شعرازفريدون مشيرى.....(نقد و كنكاش زيبايى شناختى متن)
بازخوانى يك متن ادبى كردى عهد صفويه..... (ادبيات تحليلى)
مجموعه مقالات..... (هنرى، فرهنگى، ادبى)

(له نووسين دايه)

پيربەياخ (كۆمەلە ئاواز)
هۆرە و حەيران و سياچەمانە (ئېكۆلېنەو)
انسان بدین سان « تحليلى بر مكاتب اومانىستى »

